

30 letnikov revije Šolska knjižnica

Romana Fekonja, Zavod RS za šolstvo

Prva številka naše in vaše revije je izšla aprila 1991 – moje prvo leto na gimnaziji, ki je imela šolsko knjižnico s knjižničarko Majdo (Steinbuch). Bila sem povprečna obiskovalka in uporabnica šolske knjižnice, ki je čez nekaj let postala ena od vzorčnih šolskih knjižnic. Takrat me seveda revija Šolska knjižnica ni zanimala in niti nisem vedela, da je izhajala. V času študija sem občasno za namene kake seminarske naloge posegla po določenih člankih in določenih številkah. Ob nastopu dela v šolski knjižnici pa sem vedno pogosteje v celoti prebrala vse več člankov, ki so bili objavljeni v reviji. Takšen večji premik k zvesti bralki se je zgodil ob 1. kongresu šolskih knjižničarjev 2004, kjer je bila posebna številka revije v bistvu zbornik prispevkov kongresa. Na kongresu sem že bila med avtorji prispevkov in takrat sem se podrobneje spoznala tudi z navodili, kako napisati strokovni prispevek.

Naslednji korak je bil povabilo k sodelovanju v uredniškem odboru, v začetku občutek negotovosti, dvom in strah, ali sem dovolj strokovno podkovana in ali bom zmogla. Ob podpori in vodenju preostalih članov in odgovorne urednice mag. Majde Steinbuch je šlo in takrat sem že v celoti prebirala prispevke v reviji, nekatere tudi kot recenzentka.

Ob nastopu službe na Zavodu RS za šolstvo je bila naloga glavne urednice revije Šolska knjižnica med opisi del in nalog svetovalke za knjižnično dejavnost in tako sem se lotila dela za revijo še na ta način. V vseh letih uredniškovanja sem se ogromno naučila, vedno sem z veseljem prebrala vsak prispevek, ki ste ga avtorji poslali. V zadnjih letih sta mi uredniško delo zelo olajšala gostujoča urednika – Gregor Škrli in mag. Mateja Drnovšek Zvonar in sem jima za ta njun prispevek res hvaležna. Moja

naloga je v zadnjih letih bolj spodbujanje in nagovarjanje vas, kolegov, da se opogumite in vaše bogate izkušnje in primere iz prakse predstavite v obliki strokovnega prispevka. Pridržala sem si tudi pravico, da pregledam zadnje korekture, torej tik preden gre številka v tisk. Moram priznati, da vedno z veseljem vse natančno preberem, tudi zato da ,ujamem‘ še kak zdrs pred tiskom, še bolj pa sem vedno znova navdušena nad delom kolegov in nad vsemi prispevki, ki se zberejo za posamezno številko. Brez res velike angažiranosti trenutne gostujoče urednice mag. Mateje Drnovšek Zvonar, urednice na založbi ZRSŠ Simone Vozelj in brez velike vključenosti preostalih članic uredniškega odbora – Andreje, Tadeje, Metke, Alje – bi bile zamude ob izdaji zelo velike in najbrž ne bi uspeli napolniti štirih števil v letniku ter izdati revije v tekočem letu. Tako z veseljem ugotavljam, da nam nekako uspe držati časovni tempo, in sem hvaležna vsem, ki k temu pripomorete.

V vseh teh letih je nastala bogata zbirka prispevkov in kot knjižničarka se že poigravam z mislijo, kako bi vse te primere dobre prakse uredila, naredila gradivo bolj pregledno in da bi bralci lažje našli, kar bi potrebovali. Tako je v načrtu pregled primerov dobre prakse po razredih, po predmetih, po knjižničnih vsebinah ... Dela nam zagotovo ne bo zmanjkalo. Verjamem, da ob prebiranju prispevkov v reviji tudi sami dobite kak navdih, idejo, ki jo prenesete v svojo prakso. Naj bo tako še v prihodnje – čim dlje in čim bolj redno. ●